

សាស្ត្រសុវត្ថិភាសា

កុំពិតយនោគរៀង

ข้อมูลแหล่งข่าว : ศรันย์ โควาสุวรรณ เลขที่ 96/2 ม.1 ต.ตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี
โทร. 089-111-1206

ฟาร์มเพาะม้าแคระ หนึ่งเดียวที่สวนผึ้ง

จากปากซอยตรงข้ามกับการอำเภอสวนผึ้ง ตรงเข้าไปประมาณ 8 กิโลเมตร
ผ่านหุบเขาและธรรมชาติที่สวยงาม เราจะเห็นสวนเกษตรผสมผสานแห่งหนึ่งที่น่าสนใจ

น่าสนใจเพราะคนที่เป็นทั้งผู้จัดการและเจ้าของสวนที่เรียกว่าyoung farmer แห่งต่างจากคนหนุ่มสาวทั่วไปที่มักจะไม่ค่อยสนใจทำอาชีพเกษตรกันมากนัก

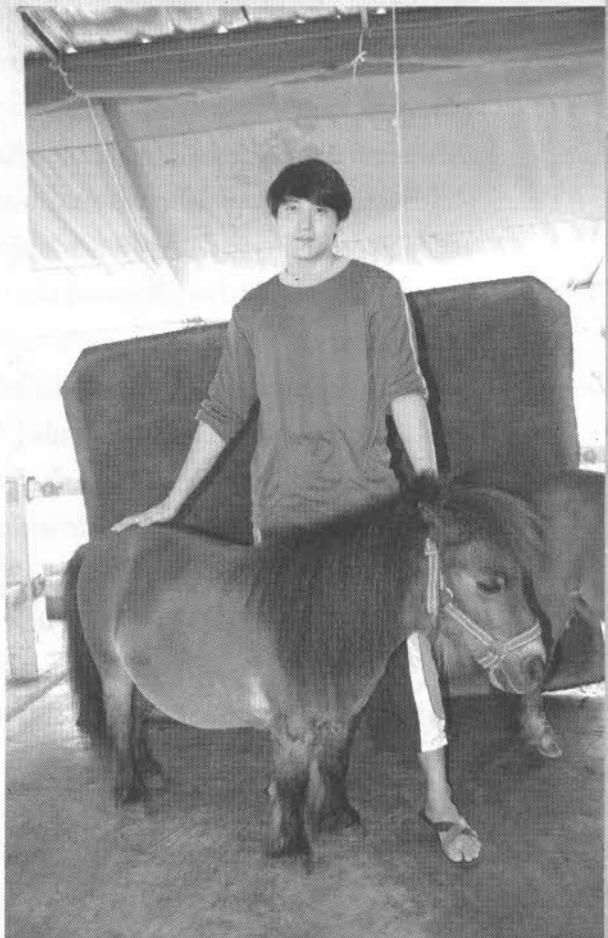
แต่สำหรับ “ศรันย์ โควาสุวรรณ” กลับรู้สึกรักและภูมิใจกับการทำเกษตรที่ไร้แห่งนี้ เพราะได้ร่วมกันคิด ออกแบบ และร่วมกันทำกับครอบครัวมาตั้งแต่แรก ก่อนจะกลยุมมาเป็นสวนเกษตรผสมผสานที่มีการใช้ทรัพยากริมแม่น้ำสายหลักในสวน หมุนเวียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีการวางแผนงานอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้มีผลผลิตที่มีคุณภาพดีควบคุมด้านทุนให้อยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด

ปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์อย่างลงตัว

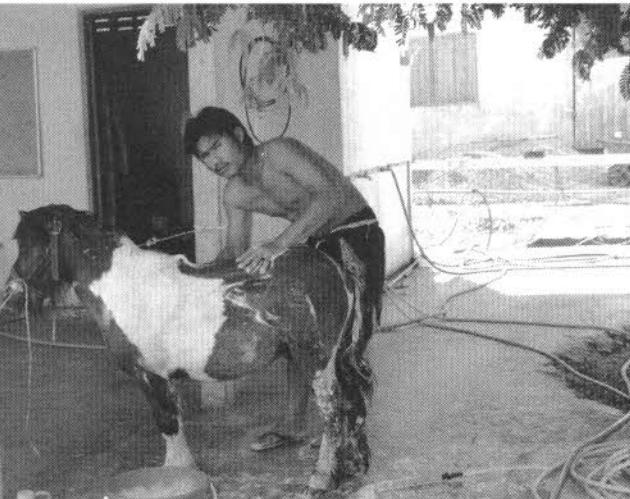
คุณศรันย์เล่าให้ฟังว่า ปัจจุบันตนเองและน้องสาวได้ช่วยกันบริหารจัดการสวนแห่งนี้ ในช่วงแรกได้ช่วยกันวางแผนว่าจะทำสวนเกษตรในรูปแบบไหนดี ที่จะทำให้ทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์สามารถเชื่อมโยงและพึ่งพาันได้ โดยที่ไม่ต้องกังวลเรื่องการตลาด คือ ต้องเป็นสิ่งที่ตลาดให้ความสนใจแต่ยังไม่ค่อยมีใครทำ และเมื่อทำแล้วก็ต้องสามารถต่อยอดได้ มีช่องทางการตลาดหลายช่องทาง

ในที่สุดก็มาลงตัวที่การปลูกไฝ เพราะจากการศึกษาพบว่าไฝเป็นพืชที่มีช่องทางการตลาด หรือมีผลผลิตที่สามารถจำหน่ายได้ค่อนข้างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของหน่อ ลำ หรือแม้แต่กิ่งพันธุ์

การปลูกไฝยังถือเป็นจุดเริ่มต้นของการทำฟาร์ม “ม้าแคระ” หรือที่หลายคนรู้จักและเรียกว่า “ม้าโพนี (Pony)” ด้วยเหตุผลที่ว่า ต้องการนำมูลที่ได้มาทำเป็นปุ๋ยให้กับไฝ เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุน ที่สำคัญยังเป็นการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ เป็นการหมุนเวียนทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ ซึ่งก็หมายถึงผลกำไรที่จะได้รับก็อาจจะสูงขึ้นด้วย

ศรันย์ โควาสุวรรณ

งานบ้าแหลกที่ดูน่าเบื่อย่างความร้อนและคลายเครียด

ส่วนสาเหตุที่เลือกเลี้ยงม้าแคระแทนที่จะเป็นสัตว์อื่น เพราะมองว่าสัตว์ชนิดอื่นมีการเลี้ยงกันมากแล้ว ถ้าทำตามคนอื่นก็คงต้องเหนื่อยมากขึ้นกับการทำการทำตลาด

ถึงแม้ว่าจุดมุ่งหมายคือต้องการนำเข้ามาทำเป็นปุยใส่ตันไฟ แต่เมื่อมาดูด้านการทำตลาดของม้าแคระโพนีก็พบว่าเป็นม้าที่มีมุขค่าสูง และยังมีค่าน้ำดื่มน้อย และส่วนใหญ่จะเป็นการทำในรูปแบบเชิงท่องเที่ยวกันมากกว่า ไม่ได้เน้นการทำเพาะขยายพันธุ์

อีกเหตุผลหนึ่งก็เพราะเป็นความชอบส่วนตัวอยู่แล้ว เมื่อได้ทำสิ่งที่ชอบอยู่แล้วก็จะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีความสุข และทำให้มีกำลังใจที่จะทำงาน และศึกษาเรียนรู้กับงานที่ทำตลอดเวลา สำหรับม้าโพนีที่นำมาเสียงจะเป็นสายพันธุ์เชลตันด์ (Shetland Pony)

เมื่อวางแผนมาหลายชั้นแล้ว ก็ได้แบ่งพื้นที่ที่มีอยู่ประมาณ 200 ไร่ ออกมา 30 ไร่ เพื่อใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ ซึ่งจะเน้นเลี้ยงม้าแคระโพนีเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีสัตว์เลี้ยงอื่นๆ เช่น นก เต่า ฯลฯ ส่วนพื้นที่ที่เหลือจะปลูกมะนาว สมุoi แต่จะเน้นปลูกไฟเป็นหลัก

ฟาร์มเพาะเลี้ยงบ้าแคระครบรอบ 10

เมื่อแบ่งพื้นที่ในการทำสวนผสมพืชสวนชั้นเดียวจึงเริ่มน้ำเข้าพื้นแม่พันธุ์ม้าแคระโพนีเข้ามา 46 ตัว เป็นพ่อพันธุ์ 6 ตัว และแม่พันธุ์ 40 ตัว เพื่อนำมาเลี้ยงและขยายพันธุ์ต่อ

ช่วงแรกของการเลี้ยงอาจจะมีปัญหาบ้าง เพราะศึกษามาแต่ภาคทฤษฎี แต่ยังไม่เคยเลี้ยงจริง ทำให้การเลี้ยงในช่วงแรกเงียบ ขาดความตื่นเต้น แต่ก็พยายามเรียนรู้และปรับปรุงวิธีการเลี้ยงมาตลอด รวมทั้งมีการปรึกษาสัตวแพทย์ และน่วยงานภาครัฐเพื่อให้เข้ามาช่วยเหลือ

สำหรับการเลี้ยงการจัดการ พ่อแม่พันธุ์จะถูกเลี้ยงแยกคอก เพื่อป้องกันไม่ให้ผสมกันเอง เพราะจะทำให้ควบคุมคุณภาพของลูกม้าได้ยาก เช่น สีและโครงสร้างที่ต้องการ ดังนั้น เพื่อให้ลูกที่ออกมากับความต้องการ เมื่อถึงเวลาผสมพันธุ์ก็จะใช้วิธีจับคู่ด้วยการเช็คการเป็นสัดของม้าทุกวัน เมื่อเห็นว่าม้าตัวไหนเริ่มเป็นสัดก็จะมีการจัดทำตารางและส่งไปปรึกษากับสัตวแพทย์ เพื่อให้อัตราการผสมติดสูงที่สุด แต่ต้องผสมน้อยครั้ง เพราะถ้าใช้การผสมหลายครั้งก็มีโอกาสที่ม้าจะติดเชื้อมากขึ้น

ม้าที่พร้อมผสมจะนำมาเลี้ยงอยู่ในคอกเดียวกัน โดยใช้วิธีผสมพันธุ์ตามธรรมชาติ หลังจากที่ผสมติดก็จะปล่อยให้แม่ม้าอยู่ในคอกอันเดียวกัน และมีการดูแลเป็นพิเศษมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อม้าตั้งท้องมาได้ 4 - 5 เดือนขึ้นไปก็จะต้องดูแลมากขึ้นไปอีก

ปกติม้าจะใช้เวลาในการตั้งท้องประมาณ 12 เดือน ในช่วงที่ม้าตั้งท้อง นอกจากจะต้องดูแลเป็นพิเศษแล้ว จะต้องดูแลสังเกต นิสัยของม้าแต่ละตัวด้วยว่าเป็นอย่างไร ถ้าเป็นม้าที่ยอมคนหรือยอมจ่าผุ้ก็อาจจะเป็นอันตรายต่อลูกในท้องได้ เพราะอาจจะกรีดร้องแก้ได้ยาก ถ้าเจอม้าประทุน้อาจะต้องแยกกลุ่ม แต่ไม่ถึงกับแยกฝูง คือให้ม้ารู้สึกว่าอยู่อยู่ในฝูงเหมือนเดิม แต่ต้องใช้รักกันไม่ให้ม้าตัวอื่นเข้ามาทำร้ายได้

เมื่อใกล้กำหนดวันออกลูก จะนำแม่ม้ามาไว้ในคอกพยาบาลซึ่งเป็นคอกที่เตรียมไว้สำหรับให้ม้าออกลูก วันใกล้ออกลูกจะเข้าคอกได้จากวันที่ได้รับการผสมติด (ไม่เกลับสัด) หรืออาจจะมีการทำขั้ลตราช้าวัตบ้าง เพื่อดูความผิดปกติ ถ้าไม่มีปัญหาอะไรก็จะทำให้กำหนดวันออกลูกได้

ระหว่างนี้จะเตรียมฟางมาปูร่อง พรมกับจัดให้มีคนดูเฝ้าระวังและดูแลอาหารของม้า รวมถึงเปิดดูอวัยวะเพศว่ามี

ความพร้อมแค่ไหนแล้ว ข้างนี้ถือเป็นช่วงที่สำคัญที่สุด เรียกว่า แบบจะละสายตาไม่ได้เลยที่เดียว และภัยหลังจากลูกม้าออกมานั้นแล้ว จะต้องดูรุกม้าด้วยว่ามีความผิดปกติหรือไม่ จากนั้นจะทำการผูกสายสะตอและทำการสะอาดตัวม้า ทายาเบตัดนิ่วเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

ใส่ใจทุกขั้นตอน

การดูแลการจัดการโดยทั่วไป ในช่วง 7 – 10 วันแรก จะปล่อยให้ลูกม้าอยู่กับแม่มาไปก่อน โดยยังไม่ปล่อยลงพื้นจนกว่า ลูกม้าจะแข็งแรง จากนั้นจะปล่อยลงแปลงแต่ยังไม่ปล่อยให้เข้าฟุ่งซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 1 - 2 เดือน เมื่อเห็นว่าลูกม้าแข็งแรงดีแล้ว จึงจะปล่อยเข้าฟุ่ง แต่ยังคงให้กินนมแม่เป็นอย่างต่อเนื่อง 4 - 5 เดือน ก็จะหย่านม ซึ่งเป็นช่วงอายุที่เริ่มจำหน่ายได้ เพราะม้าในช่วงนี้ถือว่ามีความแข็งแรงมากพอแล้ว หรือหากต้องการเลี้ยงต่อไปอีก ก็ได้เช่นกัน

การให้อาหาร จะให้ทั้งอาหารหลายและอาหารข้น และจะให้กินวันละ 2 มื้อ ในช่วงเช้า-เย็น อัตราการให้จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของม้าแต่ละตัว ไม่ได้กำหนดปริมาณไว้ตายตัว อาหารข้นจะขาดไม่ได้ แต่จะให้กินเยอะก็ไม่ได้ เพราะจะทำให้ห้องอีด

สำหรับหญ้าที่นำมาเลี้ยงม้า ที่ฟาร์มจะแบ่งพื้นที่ส่วนหนึ่ง สำหรับปลูกหญ้าแพงโกล่า โดยจะปลูกไว้ทางสายแปลงเพื่อใช้หมุนเวียนมาให้ม้าได้กินทุกวันอย่างเพียงพอ จะมีการเปลี่ยนแปลงหญ้าใหม่กินทุกๆ 15 วัน แต่ถ้ามักกินไม่ทัน ก็จะตัด แล้วนำไปตากแดด เก็บไว้ให้ม้ากินได้เช่นกัน ส่วนอาหารข้นนั้นเดิมที่จะให้กินอาหารสำเร็จรูป แต่ปัจจุบันจะให้กินอาหารที่ทางฟาร์มผสมเอง เพื่อให้ม้าได้สารอาหารที่เหมาะสมมากที่สุด

การจัดการด้านอื่น ๆ เช่น การทำความสะอาดคอก จะทำในช่วงครึ่งวันเช้า ซึ่งเป็นช่วงที่จะปล่อยม้าลงแปลง นอนที่เตียงนำไปให้คนงานทำเป็นปุ๋ยหมัก แล้วนำไปตากแดดให้แห้ง เพื่อไว้ใช้สำหรับบำรุงต้นไผ่

อีกเรื่องที่สำคัญสำหรับการเลี้ยงม้าかれภัยคือ การทำความสะอาดตัวม้า จะทำในช่วงครึ่งวันบ่าย นอกจากจะทำความสะอาดตัวม้าแล้วยังต้องแปลงขนให้ม้าอีกด้วย จะต้องแปลงขนให้ทุกตัว แต่อาจจะสับสนกันแปลงกีด้วยมีม้าจำนวนมาก การแปลงขน นอกจากจะทำให้ม้ามีขนสวยงามแล้ว ยังช่วยให้ม้ารู้สึกผ่อนคลายไม่เครียดได้อีกด้วย

นอกจากนี้ยังต้องมีการตัดขนให้กับม้าด้วย เพราะม้าสายพันธุ์นี้มีขนค่อนข้างหนา มีหั้งขนนั้นออกและซ้ำในเพื่อเป็นการให้ความอบอุ่น แต่สำหรับอากาศในเมืองไทยที่ค่อนข้างร้อน การตัดขนให้จะช่วยให้ม้าระบายความร้อนได้มากขึ้น

ส่วนการจัดการเรื่องโรค จะมีเจ้าหน้าที่จากกรมปศุสัตว์เข้ามาให้คำแนะนำอยู่ตลอด แต่ก็ไม่ได้เป็นปัญหาต่อการเลี้ยงมากนัก เพราะส่วนใหญ่ไม่ใช้โรคร้ายแรง เป็นโรคที่สามารถจัดการได้ในเบื้องต้น

สำหรับการตลาดในปัจจุบัน จะมีลูกทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และยังไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งจะมีลูกค้าหลายกลุ่มติดต่อเข้ามาตลอด สำหรับลูกค้าที่สนใจริบบิ้งฯ ก็อาจจะต้องมีการส่งของกันไว้ล่วงหน้า และรอจนกระทั่งลูกม้าหย่านมก็จะให้มารับไป

กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มรีสอร์ท ที่ซื้อไปโชว์ หรือทำกิจกรรมกับลูกค้าที่เข้าพัก เช่น อาจจะให้เด็กได้เขี่ยหรือถ่ายรูปเป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคนรักม้าที่ต้องการซื้อไปเลี้ยงดูเล่น

ส่วนราคายาจจะขึ้นอยู่กับอายุ โครงสร้าง และสี แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะขายอยู่ตัวละประมาณ 90,000 - 150,000 บาท

“นอกจากจะได้มูลของม้ามาใส่ให้ต้นพืชที่อยู่ในไร้แล้ว ยังถือเป็นม้าที่มีมูลค่าสูง แต่ก็ต้องจากการเลี้ยงสัตว์นิดอื่น ที่แม้จะใช้ระยะเวลาเลี้ยงไม่ต่างกัน แต่ราคาขายและผลกำไรที่ได้อีกต่อไป ก็ต้องมาก สำหรับคนที่สนใจ ผู้คิดว่ามีโอกาสทำได้ เพราะตลาดยังเปิดกว้างอยู่ แต่ก็ต้องดูความเหมาะสมของตนเองด้วย เช่น ต้องมีเงินทุน แรงงาน และมีเงินทุนที่มากพอ ถ้าหากมีความพร้อมก็คิดว่าเป็นการเลี้ยงสัตว์อีกหนึ่งอาชีพที่น่าสนใจน้อย” คุณศรันย์กล่าว ■